

en betydelig pension, der langt overstiger den almindelige folkepension. Der er ingen, der forstår, at et menneske, der har været minister i en meget ung alder i en begrænset periode, derefter resten af livet kan få pension.

Jeg forstår fuldt ud, og jeg anerkender, at det at være minister betyder, at man skal afgive sit job, og at det betyder, at man skal have en eller anden form for sikring, men det kan udformes på en anden måde. Ministerpensionsreglerne er urimelige, så vi støtter forslaget.

Det er især § 1, stk. 1, og § 2, stk. 2, er vi lidt forbeholdne over for. De nuværende regler er lidt ejendommelige. Jeg tænker på det dér med, at man mister sin pension, hvis man får en tjenestemandsansættelse, men hvis man får en overenskomstmæssig ansættelse, så sker der ingenting, heller ikke, hvis man får en privat ansættelse. Så det er et lidt ejendommeligt stykke, som vi under alle omstændigheder burde kigge på.

Men det hjælper ikke bare at udvide det til EU-job; det er en større problematik. I øvrigt er der en ren misforståelse i det, fordi fru Kirsten Jacobsen åbenbart tror, at et valg til Europa-Parlamentet kan betegnes som en stilling; det er det altså ikke. Så selv om man vedtog det, således som det er skrevet her, så ville de nuværende ministre eller tidligere ministre, som er medlem af Europa-Parlamentet, ikke miste deres pension; så til selve det stykke kan vi ikke bidrage. Men som sagt, ellers så støtter vi ubetinget forslaget.

Jeg skal lige knytte et par bemærkninger til det radikale ønske om at få en ordning, således at man kan udtræde af Folketinget, hvis man bliver minister, uden at miste retten til mandattet. Jeg nævner det, fordi det er omtalt i bemærkningerne.

Vi er fra SF's side indstillet på at imødekomme dette ønske fra radikal side under to forudsætninger. Den ene er, at ministre, der udtræder af Folketinget, naturligvis ikke kan få stedtillæg; det gør nuværende ministre, der ikke er medlem af Folketinget, heller ikke. Den anden er, at vi får en løsning på ministerpensionsspørgsmålet med det ene forbehold, som det er foreslået i forslaget fra Fremskridtspartiet.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten vil også godt melde sig blandt denne måske mindre kreds af partier, som kan støtte det foreliggende lovforslag.

Det ville måske være på sin plads her at skitsere Enhedslistens vision for udviklingen af pensionsområdet, som vi slet ikke mener er dækket af det her forslag.

Vi er af den opfattelse, at der skal skabes økonomiske forudsætninger for en fælles folkepension for alle på et væsentlig højere niveau, end det er tilfældet i dag, og en del af den betaling for den pension skal bl.a. komme ved afskaffelse af alle de skattesubsidierede pensionsordninger. Hvis folk i øvrigt vil lægge penge fra til deres alderdom, må de jo gøre det, når de har betalt deres skat; det kan man jo så ikke blande sig i. Så derfor skal alle pensionsfradragene fjernes med henblik på at lave en fælles høj pension, og dette skal gælde for alle, også for ministre. Det var fra mig lidt om det principielle.

Det konkrete lovforslag er bestemt et beskedent fremskridt i forhold til den nuværende situation. Det er positivt, at pensionsudbetalingen udskydes til 60 år. Vi kan måske undre os over, at man ikke lægger det samtidig med det egentlige pensionstidspunkt, men det er trods alt den rigtige vej.

Det er også positivt, at man indfører en ordning, så man ikke samtidig kan oppebære pension eller høj løn, f.eks. fra en tjenestemandsstilling ved Den Europæiske Union, oven i pensionen. Det er også et skridt den rigtige vej.

Men det kan undre, at lovforslaget ikke generelt medtager alle typer af lønninger. Det er f.eks. ikke ganske usædvanligt, at tidligere ministre, efter at de har gjort sig fortjent til det via deres ministerstilling, bliver ansat i virksomheder og fonde som direktører og lignende til en ganske høj løn, en milliongage f.eks. Men måske kan Fremskridtspartiet og fru Kirsten Jacobsen forklare, hvorfor de ikke skal medtages i lovtæksten. Vi må gå ud fra, at det er en forglemmelse.

Det kan heller ikke være meningen med lovforslaget, at det skal skræddersyes, og sådan ser det lidt ud. Der kunne i realiteten lige så godt stå to eller tre navne: at dette er en lov, som gælder Ritt Bjerregaard eller noget i den stil, bare for at nævne en helt tilfældig. Så jeg mener altså, at man burde gå videre i den retning. Selvfølgelig vil vi støtte det konkrete forslag, men vi synes også, at det er positivt, at finansministeren og regeringen har meldt ud, at de faktisk er i gang med at prøve at lave noget på det her område.

Enhedslisten vil da godt melde sig i rækken af partier, der gerne vil prøve at se på, om det her